

171.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot wijziging der Invaliditeitswet, der Ongevallenwet 1921, der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, der Ziektewet en der Kinderbijslagwet.

Bij de overweging van dit ontwerp van wet in de afdelingen der Kamer werd instemming betuigd met het bij Nota van Wijzigingen aangeboden voorstel, de verhooging van de loongrens ook voor het Ziekenfondsenbesluit te doen gelden. Betreurd werd echter de zeer vertraagde indiening van de Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer, omdat het aantal werknemers, die onder de voorgedragen wettelijke voorzieningen dienen te vallen, in den loop van dit jaar sterk is uitgebreid.

gevraagd werd, of de Minister mogelijkheden ziet om het met name met betrekking tot de Invaliditeitswet ontstane euvel weg te nemen, dat minder uitkeering zal worden genoten, omdat als gevolg van het buiten de sociale verzekering komen over een vrij lange periode geen zegels zijn geplakt.

Sommige leden achtten de verhooging van de loongrens onbillijk met het oog op de huisartsen, wier particuliere praktijk er zeer ongunstig door wordt beïnvloed. Hierbij komt, dat tal van werknemers met een hooger loon dan f 3000 per jaar de voorkeur geven aan particuliere geneeskundige behandeling. De artspraktijk, aldus deze leden ten slotte, wordt afgeroomd en de artsen dreigen ambtenaar van de ziekenfondsen te worden. Andere leden oordeelden deze zienswijze onjuist, omdat bij den voorgestelden maatregel de categorie werknemers, onder de sociale verzekeringswetten vallende, dezelfde blijft: de loonsverhoging heeft een aantal slechts tijdelijk er buiten gebracht. Bovendien zagen zij als van elken grond ontbloeit de vrees, dat de artsen zouden ontaarden tot ambtenaar van de ziekenfondsen.

Eenige leden verklaarden, dat zij er bezwaar tegen zouden maken, indien de Minister zonder meer tegemoet zou komen aan het verlangen, uitgedrukt in de door de Tweede Kamer aangenomen motie-Steinmetz, betreffende de gelijkstelling in de Ziektewet van de ongehuwde met de gehuwde moeder. Zij wilden niet treden in een zedelijke beoordeling van de gehuwde en de ongehuwde moeder, slechts praktische overwegingen leidden hen tot het standpunt, dat binnen de bepalingen van de Ziektewet, de ongehuwde moeder met de gehuwde moeder dient te worden gelijkgesteld. Liefdadigheid te dezen wezen deze leden af. Indien de Minister naar aanleiding van de aangenomen motie maatregelen overweegt, zouden zij gaarne vernemen, op welke wijze de bewindsman de ongehuwde moeder van staatswege denkt te steunen. Vele andere leden verheugden zich over het aannemen van de motie-Steinmetz; zij waren van oordeel, dat het „Duitsche insluipsel” zoo spoedig mogelijk uit de Ziektewet moet worden weggenomen. De gelijkstelling van de ongehuwde met de gehuwde moeder achtten zij een beleediging voor de gehuwde moeders. Waar gaat, aldus deze leden, het Nederlandsche volk heen, indien de zedelijke waarde van het huwelijk zelfs door wettelijke bepalingen wordt ondermijnd? Deze, met de Nazi-Duitsche ideologie in overeenstemming zijnde, bepaling past in de Nederlandsche wetgeving geenszins.

Vertrouwende, dat de Minister bereid is, op het bovenstaande schriftelijk te antwoorden vóór den aanvang van de openbare behandeling van dit wetsontwerp, is de Commissie van Rapporteurs van oordeel, dat daarmee die behandeling voldoende zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld, den 19den December 1946.

DE BRUIJN.
KRAAYVANGER.
SCHIPPER.
CRAMER.
VAN VELTHOVEN.

171.

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot wijziging der Invaliditeitswet, der Ongevallenwet 1921, der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, der Ziektewet en der Kinderbijslagwet. (Ingezonden 19 December 1946.)

Met genoegen heeft de ondergeteekende er van kennis genomen, dat zijn nader voorstel om de loongrensverhoging ook te doen gelden voor het Ziekenfondsenbesluit de instemming heeft van de Kamer. Dat de behandeling van het onderhavige wetsontwerp door de vertraagde indiening van de Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer zoolang heeft geduurd, wordt ook door den ondergeteekende betreurd; zooals hij bij de behandeling in de Tweede Kamer reeds heeft medegedeeld, heeft in hoofdzaak een diepgaande overweging van de vraag, of de verhoging van de loongrens ook voor de ziekenfondsverzekering behoort te gelden, de vertraging veroorzaakt. Hij moge volstaan met te verwijzen naar hetgeen hij dienaangaande bij de behandeling van het wetsontwerp in de Tweede Kamer heeft opgemerkt.

Het is naar de meening van den ondergeteekende niet mogelijk om de nadeelige gevolgen van het ontstane zegeltekort te elimineeren door de werkgevers alsnog te verplichten premie te betalen over een periode, waarover een arbeider de loongrens van f 3000 had overschreden. Voor de werknemers zelf echter heeft de gelegenheid bestaan — en in de meeste gevallen zal de gelegenheid daartoe ook thans nog wel bestaan — om zelf de premiebetaling voort te zetten.

Voor wat betreft de opmerking van sommige leden in zake de repercussies, welke de verhoging van de loongrens zoude hebben ten aanzien van de particuliere artspraktijk, kan ondergeteekende zich in algemeenen zin aansluiten bij hetgeen hiertegen van andere zijde is aangevoerd. Voor het overige is bij de onderhandelingen met de vertegenwoordigers der artsen betreffende het hangende vraagstuk van de honoreering voor geneeskundige behandeling van ziekenfondsverzekerden gebleken, dat van de zijde der artsen geen bezwaar meer bestaat tegen de voorgestelde verhoging van de loongrens, wanneer deze om sociale redenen wenschelijk wordt geacht.

Naar aanleiding van de motie-Steinmetz betreffende de gelijkstelling in de Ziektewet van de ongehuwde met de gehuwde moeder heeft de ondergeteekende het advies gevraagd van de Stichting van den Arbeid omtrent de vraag, op welke andere wijze dan thans eventueel in een uitkeering aan de ongehuwde moeder zou zijn te voorzien en of daarbij de mogelijkheid openblijft tot het verdrag van Washington van 1919 betreffende den arbeid van vrouwen vóór en na haar bevalling toe te treden, dan wel of van ratificatie van dat verdrag moet worden afgezien. Na ontvangst van het advies van de Stichting van den Arbeid zal hij zich over de onderwerpelijke aangelegenheid nader beraden.

De Minister van Sociale Zaken,

W. DREES.